

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

De his quae ui metusue causa gesta sunt. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

Et adde q no. Bar. in l. Stichus. de pecu. lega. Nō sunt alia.
De his quæ vi metusue causa gesta sunt. Rubrica.

Super glo. rubricæ. ibi. [hodie sufficit alterum.] nam vis est in agente. Metus in patiente. & ponit actum prout est in patiente. unde hodie post compilationem digestorum, detrahitur de rub. illud verbū vis. tanquam superfluum. & dicitur metus causa &c. & quoniam in lege non debet esse aliquod verbū superfluum: vt no. in l. ff. eo. Item vis inferitur corpori, metus vero inferitur animo. quia dicitur metus, id est mentis trepidatio: vt in l. ff. eo. l. ii. in j. & ij. glo. Sed quæ dicitur violentia. b vi de per Bar. in l. j. §. ff. ad l. Iuliam. de vi publica. In fi. glo. dic vel continua ad inferiora: quia tractatur de resti. in integrum. tractatur de his quæ sunt officio iudicis nobili. Item ista primæ functionis in ratione naturalis. nam ratio naturalis dicitur quod si per metum vel dolum aliquid à me extorques: illud mihi restituas. Sed alia quæ fit officio iudicis ex edicto de minoribus, fundatur in favore ætatis, nec est ita amplianda: unde statuitur quadriennium ad eam petendam: vt in l. ff. de tempo. in integ. resti. Sed in istis duabus primis competit actio personalis. & etiam utilis rebus quæ non tolluntur quadriennio. sed longo tempore cum rebus vel longissimo sine titulo: vt j. eo. l. ii.

¶ Si subtrahatur vel per violentiam ablata (etiam postquam est perempta) potest peti et si sit in rerum natura, licet re vera non sit, et si condemnatio in re, et executio in estimatione, potest etiam peti estimatio.
¶ Quod si subtrahatur sit generalius quā verbum raptum vel arreptum, et qualiter differat.
¶ Item si sit deterioris conditionis antequam condemnatur, quā iam post.

LEX

I.

Persecutionem. ¶ Periculū interitus pertinet ad furem: & etiam ad metum inferentem. hoc dicit. Intellige etiam si res subtrahatur vel per metum ablata perat sine dolo vel culpa subtrahentis, vel metum inferentis. dicit enim q fuerit in dolo vel furando, vel metum inferentis: quia propter hoc semper est in mora restituendi. & clarum est q interitus rei post moram pertinet ad debitorem. l. qd te cum ibi no. ff. si cer. pe. & l. si ex legati causa. de verb. obli. ¶ In tex. ibi. coram. ¶ Ex isto tex. colligit Bar. q res subtrahatur, vel per violentiam ablata, etiam postquam est perempta potest peti, ac si esset in rerum natura: licet reuera nō sit: quia fingitur esse propter moram quæ resultat ex furto, vel ex violentia, vt in l. si seruū. §. de ver. obli. possum etiam petere estimationem eius: quia in obligatione rem restitui, post rem peremptam & post morā succedit obligatio ad estimationem. & de hoc est casus in l. in re furatua. ff. de condi. fur. & si peteretur res, posset fieri condemnatio in re, & cuncto in estimatione, vel etiam ipsa cōdemnatio offi. iudi. scilicet estimatione. licet non fuerit petita. sed ipsa res propter impossibilitatem restituendi rem per ea quæ no. in l. vinum. circa fi. glo. mag. ff. si cer. pe. ¶ In tex. ibi. [ablata.] No. quia istud verbum est generalius quā verbum raptum, vel creptum. nam non dicitur capi vel eripi nisi de manu alterius per potentiam auferre: vt in l. si eximendi. §. j. ff. ne quis eum qui in ius voca. est vi et si bene dicitur auferri etiam si non per violentiam: sed per vim, per violentiam compulsiuam quæ præsupponit voluntatem violentis, vt in l. si mulier. §. pe. ff. eo. ¶ de materia violentiæ. nam de qua in glo. vide plenius per gl. in l. extar. ff. eo. Et adde q contra istam violentiæ excludunt voluntatem passi violentiæ. excepto tamen quæ dicitur cōpulsua: illa enim nō excludit: imò compulsiuam vt ff. eo. l. si mulier. §. pe. Ideo alia violentiæ dicitur præcise: sed compulsiua dicitur cōditionalis. inter quas est longa differentia: vt in c. sacris. & ibi no. extra eo. ti. Sed quæ res quæ violentia expulsiua quæ committitur in rebus immo bilibus, producit interdictum possessorem unde vi. & ablatiua quæ committitur in mobilibus, nō producit aliquod interdictum possessorem. Respondeo secundum Pe. quia satis est q producit actionem vi bo. ra. quæ est poenalis ad quadruplum, quod nō est violentia expulsiua. & quia possessio rerum mobilium est vi et abiectione. vt in l. rem quæ nobis. de acqui. pos. Ideo non fuit vium dignum introducere possessorem ad recuperandum possessionem. ¶ In glo. seq. ibi. §. q si homo: & quæ sit ratio: dicit vt ibi no. nam videtur extraneum dicere q metum inferens sit de

terioris conditionis antequam condemnatur quā post. quia ante, periculum rei pertinet ad eum. vt hic sed post infra quadriestrem non pertinet ad eum, sed ad agentem: sed hoc contingit. quia post quadriestrem grauiatur in quadruplo. ideo restauratur: vt j. quadriestrem non teneatur de interitu. ar. in l. eum qui. ff. de furtis. In glo. ibi. [Item hoc quando non erat peritura.] doc. reprobat hanc gl. quia quando quis tenetur ex maleficio, non adhibetur ista distinctio, an res fuisset eodem modo penes actorem peritura, vel non, imò indistincte periculum pertinet ad debitorem: vt in l. j. §. rectissime. ff. de vi & vi ar. Fallit in casu legis quā glo. allegat. per rationē de qua s. Et eodem modo quando perijt post moram. Quod dicit vt no. Barto. in l. quod te. ff. si certum petatur. sed puto quod glo. habuerit bonum intellectum.

- ¶ Petito quæ non fulcitur ratione, non est admittenda per superiorem: & e contra quæ est rationabilis non est respuenda.
- ¶ Contra presumptionem iuris admittitur probatio in contrarium, secus contra presumptionem iuris de iure.
- ¶ Tutus exceptioe odiosa si soluat, an repetat.
- ¶ Solutio facta incontinenti: presumitur facta eodem metu sicut promissio, & quid si ex intervallo.
- ¶ Actus ubique est nullus, vel potest infringi de iure civili, an ualide per iuramentum.
- ¶ Quandoque subest aliqua coniectura quod metum passus non fecit animo, probandi contrarium, sed quod per aliam causam: non resultat approbatio.
- ¶ Statutum quod instrumentum mittatur executioni, non obstat quacunque exceptio ne, quæ debeat referuari post executionem factam, & per metum coegit me per publicum instrumentum ad promittendum tibi aliquid vel uendendum si postea cessante metu solui: non uideo approbare cōtrarium, cū uideat soluisse timore statuti.

LEX

I.

Vm te non. ¶ Spontanea solutio purgat metum adhibitum tempore promissionis. Secus si nō fuerit spontanea. hoc dicit. In tex. ibi. [causis se.] id est promississe solenniter per publicum instrumentum, vel per scripturā factam manu propria. vt j. patet dum dicit. [de chi. rographo &c.] In tex. ibi. [qua ratione.] ¶ No. q petito quæ non fulcitur ratione: non est admittenda per superiorem. sic e contra quando est rationabilis, non est respuenda: quia iuste postulantes non est denegandus assensus: vt ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. l. ii. In tex. ibi. [quando.] id est quia. [verisimile nō sit.] In isto tex. fundatur opi. per quam gl. recitat & reprobatur in ver. [unde his tribus rationibus &c.] quoniam iste tex. & eius decisio videtur fundari in presumptione. quod quando sponte soluit, nō præsumitur coactus promississe. Ex quo inferebat. ¶ q est contra presumptionem iuris admittatur probatio in contrarium: vt j. de proba. l. siue possidetis. nisi quando est iuris & de iure. vt ibi no. q iste licet sponte soluerit potest probare q coactus promississe. & tunc possit repetere. Si autem non probaret, nullo modo repeteret. sed si pender an possit probare vel non, repellitur a petendo quousq; probauerit. glo. verò hoc reprobatur. dicens q posito q probaret metum fuisse illatum tempore promissionis: adhuc non posset repetere: quia per Spontaneam solu. ille metus fuit purgatus. & etiam propter alias duas rationes, quæ ponuntur in glo. tamen non sunt bonæ: sed prima ratio bene procedit, & cōi ter tenetur. non per istum tex. qui potius probat opi. guar. secus per l. si ob turpem. ff. de condi. ob tur. cau. possumus ergo dicere q si non constat metum fuisse illatum tempore solutionis, spontanea solutio facit præsumi q non fuerit illatus, ita loquitur iste tex. sed si constat, tunc spontanea solutio illi purgat: & facit haberi perinde ac si illatus non fuisset. & hæc est veritas. ¶ In glo. ibi. [tum etiam quia odiosa est exceptio.] Ista ratio nō est bona secundum doc. Nam tunc est verum q tutus exceptioe odiosa si soluat per errorem iuris, non repetit: vt in l. quæ exceptionem. ff. de condi. inde. quando ista exceptio est introducta contra rationem naturalem, vt est exceptio Macedoniana. quia ratio naturalis dicit q filius fa. qui mutui recepit restituat. sed senatus. Macedo. statuit contrarium propter rationem quæ ponitur in l. j. ad Mace. & de ista loquitur illa l. qui exceptionē. sed exceptio metus vel doli sunt introductæ secundum naturalem rationem quæ naturalis ratio dicit q si per metum vel dolum aliquid ad

Pauli de Castro Prima super Codice.

¶ Facta incontinenti.
De significandis ver-
bi incontinenti vide p-
Bar. in l. idē. ff. de vi &
viar. Cy. in l. i. in §. i.
ff. de verbo. obligat.
¶ Personalis. & sic
pōnō iherē vim nō
egreditur, nisi quatenus
cōmodū ad eū pue-
nit. vt l. si quis alius.
ff. eo. tit.

me extorques, debeas restituere: ne detur
materia delinquendi. vnde sunt odiosae res
spectu metum vel doli inferētis: nō autē re-
spectu metū vel dolum passi. Ideo si per er-
rorem iuris non credens se tutū tali excep-
tione solueret, posset repetere, nec habere
locū ista. l. sed illa. l. qui exceptionem.
hic autē debet intelligi qm̄ non errabat in fa-
cto, nec in iure. Et istud tene menti. qm̄ ista
distinctionē de exceptione odiosa non ha-
bes alibi melius tactam, quā hic declarant
ea quae habentur in l. qui se debere. ff. de cōdi. ob cau. ad intelle-
ctū huius. l. In glo. ibi. [sum etiam quia vna solutio.] Nec ista ra-
tio est bona. nam fateor qd vna solutio non debet parere libera.
& repe. Sed querit in casu nostro parit liberationem ab obliga-
tione ciuili & naturali qua mero iure tenebatur promittēs: licet
per metū, & non parit repetitionē: quia potius videretur dicē dū
contrarium, qd pariat repetitionem: & non liberationē. Ideo ista
ratio nō est perfecta, & si solutio esset facta per errorē iuris indu-
ceret repetitionē: & non liberationē. vt s. dixi. Sed quia est facta
ex certa scientia. cōuerso qd videtur renūtiāsse exceptioni me-
tus, & purgasse metū: vt s. dixi. Tene ergo primam rationem. gl.
¶ In glo. ibi. [q non placet secundum Hug.] Tu dic qd si constat
solutionem fuisse factam sponte: & ex certa scientia, non refert
an incontinenti post promissionē, vel ex interuallo: quia neutro
casu repetit. ita debet intelligi ista op. gl. & Hug. si autē nō cōstat
tunc aut fuit facta incontinenti, & presumitur facta eodem me-
tu. ar. in l. si ventri. §. in bonis. ff. de priu. credi. & quod habetur
in tex. & glo. in c. officij. de elec. si autem ex interuallo: tunc aut
durabat eadem cā metus, & idē. vt si per metum illatum a tyrā-
no promissit. & ex interuallo eodem tyranno viuentē soluit: licet
nulla interveniente coactioe. Nam si negaret soluere, verisimile
est quod idem tyrannus ipsum cogeret. & ad hoc quod not. In-
noc. in c. causam matrimonij. de off. dele. si autē cessabat causa
metus: vt quia iste mortuus erat, videtur sponte soluisse secundū
doc. ¶ In glo. ibi. [responde non repetō.] Ista opi. est vera de iure
ciuili. qm̄ vbi cūq; actus est nullus, vel potest infringi de iure
ciuili, iuramentum non artat. sed potest contēni & infringi eo-
dem modo per l. non dubium. s. de legi. & ideo soluens cessante
causa metus non potest dici qd soluerit timore periurij. sed sponte.
quia non esset periurus nō soluendo, cum hoc facit. l. permi-
tente. sed de iure canonico licet actus sit nullus & possit annulla-
ri iuramentū, quod pōt seruari sine interitu salutis eternae: seruā-
dū est aliā incurritur periurium: vt in c. cū contingat. de iureiu-
rā. si ergo soluit, nō presumit spōte soluisse, nec animo renūtiādi
exceptioni metus: sed ne periuriū incurrat. ideo pōt soluere, &
euitare periuriū: & postea repetere. per iura quae gl. alle. Sed vñ
facit dubiū. nā ipse poterat euitare periuriū alio modo quā sol-
uēdo. s. perēdo se absolui a iuramento: & debebat absolui. vt i. c. j.
de iureiurā. & p. Inno. in c. ad aures. extra qd metus cā. & in c. ve-
nerabilē. circa h. de elec. ergo si voluit, videt spōte soluisse. istud
nō declarat Doc. sed pōt dici qd nō possit sibi imputari cur a su-
periore nō fecit se absolui. qd a iure duplex via sibi cōcedebatur
vel qd peteret absolutionē, vel qd solueret: & postea repeteret. &
poterat eligere quā volebat. vt ff. eo. l. si mulier. §. pe. In glo. ibi. [Itē
nonne hac lege soluens erat in iure.] dic qd debet intelligi qm̄ nō
errabat nec in iure, nec in facto. Sed si constaret quod erraret in
iure, licet error esset supinus & fatuus, non prohiberetur repe-
re: quia in damnis vitandis hoc non nocet. l. sed & si me putē. ff.
de condi. inde. quicquid dicat gl. hic, quae innuit cōtrariū: sed nō
bene. Non sunt alia. Cetera videatis ver vos. ¶ Et ex eo qd gl. s.
dixit quando iurauit. colligit Bar. not. qd qūcūq; subest aliqua
coniectura, qd metū passus non fecit animo approbandi cōtra-
ctū: sed qd per altam cām, non resultat approbatio. ¶ & ideo si di-
cat statutū qd instrumentū mittat executioni, nō obstante qua-
cūq; exceptione, quae debeat referuari post executionē factam
& per metū coegisti me per publicū instrumentū ad promittēdū
tibi aliqd, vel vēdēdū. si postea solua, & tradā, cessante metu &
eius cā, nō videor ppter ea approbare cōtrariū: qd videor soluisse.
Setimore statuti vel instrumenti: cōtra qd nō potuissim opponere
hāc exceptionē si petijsses cōtra me executionē: tō postea repete-
re potero p hāc actionē. bñ facit. l. nouissima. §. j. ff. qd fal. tu. & de

peti. hāre. l. in numerationibus. in fi. gl. mag. &c.

1. Licet de rigore iuris ciuili vendens & tradens transulerit dominium, propter tra-
ditionem & consensum licet coactum: eodem tamen instanti de aequitate praetoria
restituatur utile eidem tradenti, propter quod res non videtur exisse de patrimonio
suo, ratione cuius dominij habet utilem contra quemlibet possessorem.
2. Violentia compulsiva non afficit vñ vitio reali, sicut afficit furtum, vel violentia expulsiua.
3. Casus, in quo ille qui est dominus praescribit.

LEX

III.

¶ Ivi vel metu. ¶ Vendens & tradēs rem per
metum, habet vtilem actionē
in rem contra quemlibet possessorem, dummodo re-
stituatur pretium quod percepit, & actio longo tempo-
re nō sit prescripta. hoc dicit. In tex. ibi. [distrahere coactus est.]
subaudi & etiam tradere: vt s. l. proximi. in fi. Nec ob. prin. illius. l.
& dic qd fuit coactus per tertium, qui postea vendidit Sempro-
nio bonafide emētī: vnde erat dubium: an tu qui eras hāres me-
tus passi, posses agere contra Sempronium possessorem, & sin-
gularem successorem metum inferentis, & videbatur quod nō.
quia actio quod metus causa est personalis. ¶ & sic videtur qd nō
detur nisi contra metū inferentem, vel eius hāres. aut vniuersa-
les successores: non autem contra singularem: vt l. si. in fi. ff. de
contrahen. emp. quia personalis actio nō sequitur fundum. vt in
l. si fideicommissum. §. tractatum. ff. de iudic. Nam & interdici-
tū vnde vi quod datur pro violentia expulsiua: non competit con-
tra singularem successorem vim inferentis: vt in l. cum a te. ff. de
vi & vi ar. sed alia remedia prodita sunt contra succedentem sin-
gulariter in vitium. vt in c. saepe. de resti. spoli. contrarium tamen
determinatur hic. quādo ex edicto praetoris factū super ista ma-
teria nō solum datur actio quod me. cau. quae est personalis. imō
datur & vitilis in rem: quae est realis. in l. metum. §. violentia. ff. eo.
cum enim dicat edictū praetoris quod mea causa gestum est ra-
tum non habeo. nullo tempore ratum habet: etiam ab initio. l. si
mulier. §. pe. ff. eo. & sic ista venditio fuit improbata a principio.
¶ Ex quo resultat qd licet de rigore iuris ciuili vendēs & tradēs
transulerit dominium: propter traditionem & consensum, licet
coactum, eodem tamen instanti de aequitate praetoria restituatur
utile eidem tradenti. propter quod res non videtur exisse de pa-
trimonio suo. vt d. l. metum. §. licet. & ratione cuius dominij ha-
bet vtilem contra quemlibet possessorem. & etiam hic licet non
dicatur habere actionem personalem quod me. cau. quia est in
rem scripta: cum sit coniuncta cum reali: & sic sapit eius naturā.
& datur contra quemlibet possessorem: vt d. l. metum. §. si. & hic
in gl. quae incipit. [quoque.] Ilic ergo restitutio quae fit ex hoc edi-
cto, scripta est in rem. Idem in ea quae fit ex edicto de minoribus
per officij iudicis nobile: vt l. in causā. la. §. interdum. ff. de mi-
norib. ¶ quod dic vt ibi. In tex. ibi. [reddito a te pretio.] Idē, scilicet perce-
pro per annum, ne habeas rem & pretium. quod esset iniustum.
sicut enim non debes pati damnum: ita nec lucrum ex hac violē-
tia, nec curo vtrum fuerit cōuersum in utilitatem vel non, post-
quam ipse pretium percepit. si erat talis qui poterat sibi preiudi-
care. Sed si pretium fuit solutum altero quā vendicanti, nō esset
restituendum a vendicante: nisi foret cōuersum in utilitatem eius.
vt j. de rei ven. l. si mancipium. iuncta l. emptor. ff. eo. ti. de rei ven.
& ita intellige primam glo. mag. in ver. [sed ad hoc quod dicit.]
¶ Vltimō nō. in fi. huius. l. qd violentia compulsiva non afficit rem
vitio reali. sicut afficit furtum, vel violentia expulsiua: quia tunc
res tradita per metum non posset vsucapi vel praescribi longo tē-
pore: vt in vltima glo. mag. in ver. [Item adhuc contra. insti. de
vsu.] ¶ No. etiā casum in quo ille qui est dominus praescribit: qd
licet sit dominus directus. non tamen est plenē dominus: cū pos-
sit res ab eo auocari per vtilem rei ven. & eo respectu quo pōt
auocari, non videtur esse dominus: & quō ad illum praescribit
Simile in l. in bello. §. si quis seruum. ff. de cap. iuncta l. non quō-
cūq; §. si ex bonis. de le. j. & per hoc determinat Bar. notab. qd si
possedisti fundum bona fide, & fructus percepisti, & cōsumpsisti
isti, teneris mihi conditione sine causa ad restitutionem estima-
tionis, quatenus es effectus locupletior. queritur si ago contra te
post triēnium a tempore quo percepisti, an possis obijcere mihi
exceptionē vsucapionis qd vsuceperis eos ti. pro suo & videtur qd
non: quia non percipiēdo fuisti effectus dominus propter bonā
fidem. vt in l. qui scit. §. in alieno. ff. de vsu. & ille qui est dominus
non vsucapit: nec praescribit. l. sequitur. §. lana. de vsu. contrariū
determinat

Pauli de Castro Prima super Codice.

Potentia. Adde q
etia pceptu vel pre
ces dñi temporalis in
subditu, nō inducāt
iustū metū, licet idu
cāt pceptū vt per
gl. l. j. si rec. pūm.
& dicit Alex. in cōl.
xvi. col. ij. ver. & tā
to. & col. ij. ver. nec
ob. in ij. vo. & vide
eundē Alex. in cōl.
xciij. col. ij. in v. vo.
& ibi an & qñ quis
nō est in loco vbi cō
suevit habere poten
tiā terēdi, videat cel
sare psumptio &
suspicio metū. & gl.
in d. l. i. C. si rector p
uin. refert. & sequit
Frā. de Arc. in l. i. ne
gotium. §. de nego.
gestis. Fran. Cur.

Metu mortis. Ad
Bal. in ru. qd me. cā.
extra. & de materia
metus vide per Arc.
in c. si qñq. xv. q. vi.
in c. fuerit. vij. dif. &
f. c. ex his. xv. q. iij.

Donatio est cōtra
ctus. Adde gl. & Bar.
in l. iurisiurati. in §.
j. ff. de pa. Bar. in l. ff.
de condi. ob cau.

iudicis. vt ibi patet in fi. In tex. ibi. [quo ex
perfundit &c.] Ex quo patet q iste annus
est utilis. vt l. j. ff. de diuer. & tempo. p. scri.

Constitutio ab aliquo rem suam uendere alteri. agit hac a
ctione contra emptorem, licet ipse metum seu vim nō
intulerit.

Venditio facta in carceribus, qñ possit rescindi, & qñ non.

Minor qui nō dedit rem minori pretio quā ualeret, & sic
fuit lesus tamen intererat sua uendere, sed iusto pre
tium: si petat se restituī, an debeat agere ut suppleatur
pretium, uel restituatur res, an simpliciter ad rescin
dendam uenditionem.

Si pater tuus per simoniam faciat tibi conferri beneficium
ecclesiasticum: licet tu ignores, non tamen licite deti
nes. & potest a te auferri.

LEX V.

Non interest. Hæc a
ctio datur
cōtra possessore rei per metū ab
latā: licet ipse vim nō cōmiserit,
sed alius. Item datur siue coactus fuerit q
vendere, siue minori pretio vēdere quā vel
let. h. d. & sic ponit duos casus secundū gl.
in primo volebat vendere. & fuit coactus
vendere. & sic metus dedit causam cōtra
ctui. In secūdo quæ ponitur ibi. [nā si.] nō
lebat vendere. nec curabat cui venderet. an
metū inferēt, uel alteri. & fuit coactus mi
nori pretio quā uellet, & sic metus non de
dit causam cōtractui. sed minoratio pretij. In primo rescindit cō
tractus. & agit ut restituat res restituto pretio. in secūdo casu nō re
scindit pceptis. sed agit alternativē. vt vel suppleat pretiū, uel re
stituatur rē recepto eo qd soluit sed m. Pe. ar. ff. de iu. do. l. si res. §. j.
Sed qd si res valebat x. m. & ipse nolebat dare p. minori de xv.
& fuit coactus dare p. x. An supplebit pretiū iniustū? dicit q sic.
qa nō cogebat vēdere si volebat p. minori: licet pretiū esset irra
tionabile. Sed magis fuit irrationabile ipsum cōpellere. sed qd in
tertio casu si volebat vēdere p. x. qa tñ valebat. nō tñ Titio sed
alteri. & fuit cōpulsus vēdere Titio p. dictis x. gl. mouet istud du
biū sup. ver. [maiore.] & videt q nō possit agere: qa sua nō inter
est. l. sed & partus. §. fi. ff. eo. cōtrariū tñ videt sentire: qa pōt sua
interesse rōne affectionis. qd em si Titius erat inimicus eius, uel
antecefforū suorū, & intererat sua ne ad illū pueniret: & huius

interesse debet haberi rō. ar. l. si. in emptio. ff. de mino. In tex. ibi.
[vtrū ab emptore.] subaudi qui hodie possidet. & emit a patre
tuo & patruo, nō tñ ipse cōpulsus: sed quidā tertius. certē delictū
illius nō debet huic emptori pdesse: vt in l. si cū exceptione. §. in
hac. & ibi declarat iste tex. & ponit ibi rō. & hoc vidit pluries de
facto: qa isti tyrānī qñ volūt extorquere pecuniā ab vno subdi
to eorū, qui nō habet pecunias ad manū, faciūt ipsum carcerari.
& cōpellūt ad faciendū uenditionē cuiusdā possessionis sue cui
dā alij pecunioso: q libetē emit. & credit emere securē. postquā
ipse nō cōmittit uolentiā, & soluit pecuniā illi in carcerato, uel
alteri recipiēt. p. eo. & postea tyrānus aufert ab eis: isto anno cō
suluit q ipse cōpulsus possit recuperare ab hoc emptore. & ille em
ptor recuperat pretiū ab hoc vēditore. qa nō fuit conuersum in
utilitatē eius, allegabat in cōtrariū qd nō. in l. quæ in carcerē. ff.
co. per doc. q tūc vēditio facta in carceribus rescindit: qñ facta
est illi qui detinet illū in carceribus: & ita loquit illa l. secus si alte
ri qui ipsum nō detinet. sed esset verū: qñ nō ad instantiā detinē
tis. vt si est captus p. debito, ad qd ipse tenet, nā habet necessē vē
dere de bonis suis si uult exire carceres: & tūc vēditio nō est licē
ta. sed in casu nostro sic. & cōtra bonos mores extorta. & ad in
stantiā detinētis: qui nullā causam habebat iustā detinēdi. Sed in
quo differt ista l. à l. iij. s. eo. Respondeo illa loquitur qñ uenditio
fuit facta inferenti uolentiā, & ipse postea alij vēdidit: & ageba
tur cōtra ipsum secundū emptorem. hic uero facta fuit ei qui
nullam uolentiā intulit. Circa secundū casum dum dixi q
agitur ad suppletionem pretij, procedit in casu huius l. Sed quid
in minore qui uendit rem minori pretio quā venderet, &
sic fuit lesus. intererat tamen sua uendere: sed iusto pretio. Quæ
ritur si petat se restituī, an debeat agere ut suppleatur pretium:

uel restituatur res, an simpliciter ad rescindendam uenditionem, & recuperandam rem, restituto pretio quod percepit. Cy.
not. secundū Pe. tenet hanc secūdā partē infra de p. dñs mino.
§. l. si quidem. Sed quare diuersum in hoc casu. cogita. In gl. [Nā
idem est in emptore ignorante.] dicit quia ignorantia sua non de
bet esse causa ut lucretur, & commodum habeat ex dilecto alte
rius: & sic facit ad hoc ut si pater tuus per simoniam faciat tibi
conferri beneficium ecclesiasticum: licet tu ignores, non tamē
licet detines: & potest a te auferri. facit. l. j. in §. j. ff. si quis ali. te
sta. prohi. In fi. glo. ibi. [quia si ignoret liberatur rei interitu.] Cer
tē etiam si sciuit, non tamen fuit in mora restituendū: liberatur in
teritu rei continente sine culpa sua, quia propter solam scientiā
non est in mora secundū Pe. licet secus in eo qui uolentiā cō
milit: quia semper est in mora: vt l. j. s. eodem.

Si aliquis pauper homo uendit possessionem suam alicui Potenti, uel militi, & po
stea dicat se fecisse per metum ab illo illatum, q ad hoc probandum nō sufficiat in
ducere potentiam illius & impotentiam suam.

Si uxor ad instantiam mariti, faciat aliquem contractum super bonis suis, non p. sumi
tur hoc ipso fecisse per metum, nisi probetur quod consueuerit inferre uxori metum.

LEX VI.

Dinuidiam. Ex sola dignitate contrahen
tis uolentia non p. sumitur, si
aliter non probetur. h. d. quia dignitas non debet no
cere: sed prodesse: vt in l. si longius. §. si filius in fi. ff. de
iudicijs. Et pone casum si aliquis rusticus & pauper homo
uendit possessionem suam alicui potenti, uel militi: & postea
dicebat se fecisse per metum ab illo illatum. & inducebat ad p.
bandum metum potentiam illius, & impotentiam suam: certē
hoc non sufficit. Et dicit hic Bar. q si uxor ad instantiam mari
ti faciat aliquem contractum super bonis suis non p. sumitur
hoc ipso fecisse per metum: licet ille sit maritus, & potentior ea:
nisi probetur q consueuerit inferre uxori metum: vt in l. j. §. quæ
onerandæ. ff. qua. re. act. non da. quod etiam tenet Inno. in c. cau
sam matrimonij. de offi. deleg.

Quando dicatur quis inferre metum mortis?

Donatio est contractus.

LEX VII.

Idonationis. Quilibet contractus celebra
tus iusto metu, siue sit hincin
de obligatorius, siue ex altera parte tantū, rescinditur p
hanc actionē. h. d. In tex. ibi. [metu mortis.] subaudi in
stantis: quia erat ibi cum gladio: ut differat ab eo quod infra sub
ijcit, [vel capitales minas.] ubi loquitur quando non erat in
stans: quia non erat ibi cum gladio, sed minabatur: nam idem
est, quod est uerum si erat talis persona quæ conueuit minas
suas ad effectū pducere: alius secus: vt l. eo. l. metū. & ff. eo. l. metū
in prin. & per hoc remanet superflua glo. super ver. [capitales.]
quæ innuit hoc contrariū. Vltimū allegatur iste tex. q donatio
est contractus. licet quidam dicant contrariū, quia donatio
est doni datio. & potest incipere ab executione, nulla p. cedente
obligatione. vt si rē meā tibi tradidi animo donandi, nulla p. cedente
promissione, sed contractus innominati dicuntur proprie quā
do sunt vltro citroque obligatorii: vt in l. labeo. de ver. signi. Et
per hoc dicunt q aucth. sacramenta. j. si aduer. ven. quæ loquitur
de iuramento minoris super contractibus eius non retractandis,
non habet locum in donatione. Contrariū tamē communiter
tenetur per hanc l. dum primū dicit [donationis.] & postea di
cit. [cuiuscunque alterius cōtractus:] nam illa dictio alterius in
cludit ut donatio sit contractus.

Solvens aliqui alicui, ne eum ad ciuilita munera nominaret, in solutum repetat per
hanc actionem: an per conditionem ob turpem causam?

LEX VIII.

Vm te domus. Factum metu iniusto per
hanc actionē nō rescinditur.
h. d. secundū Bar. In tex. ibi. [quod de frumēto feceras
instrumentum.] quia fortē promiseras sibi per in
strum publicū certā quantitātē frumēti indebiti. & volebas q ille
restituere tibi dictū instrumentū, & quia dubitabas q noller, hoc
timore ut restituere, uenditionē fecisti: certē nō pōt rescindi per
hanc actionē: sed bñ posset rescindi p. cōdi. ob tur. cau. si illud in
strum tāq̄ indebitū factū ueniebat tibi gratis restituendū: qa nō de
bitū extorquere uenditionē: ut i. l. si. de cōdi. ob tur. cau. In tex.
ibi

sed ne ad ciuilia munera nominareris. Subaudi. & nō fuisti no-
minatus certe per hanc acti. nō potes rescindere. Sed an per cō-
di. ob tur. cau. distingue: vt in glo. quia aut eras inhabilis ad talia
munera, & tunc potes repetere: quia vertebatur turpitudine dūta
ex parte aduersarij: qui volebat te nominare cum non esses
dignus, vel esses inhabilis. si verò esses habilis, tunc versabatur
turpitudine ex parte tua, & illius: ideo melior est conditio possi-
dentis. & ideo non posses repetere: vt in l. quod euitandi & ibi
de condi. ob tur. cau.

LEX IX.

Ecum non Ex solis minis nō probatur me-
tus, nisi fuerit peruentū ad actū.
hoc dicit secundum primam lec. quæ probatur etiam
in l. metum. in princ. ff. eo. sed glo. dicit hoc verum nisi
sit illaræ a persona quæ consuevit eas ad effectum perducere.
Facit l. famosi. ff. ad l. iuliam maie. & j. si quis impera. maledi. l. j.
& l. eo. l. si donationis. in ver. minas. facit quod not. in l. de pupil-
lis. si quis ipsi prætori. ff. de ope. no. nun. per Bart. vel dic quod
ex sola protestatione non probatur metus. hoc dicit secundum
aliam lec. potest etiam dici quod ista l. dicit vtrunque vnum
colligatur ex ver. [satisfactionibus:] aliud ex verbo [contestatio-
nibus].

per ista usa permittitur transactio in causa criminali, effectus transactionis est, ut im-
petretur processum.

Constatiam persone priuata licitum sit mortem inferre: & quando?

LEX X.

Accusationis. Timor accusationis institutæ
vel instituendæ non facit hanc
actionem competere ad rescindendum cōtractum. h.
Intellige etiā si erat de crimine capitali. vt sit magis
debetur videbat contra per l. iij. s. eo. & per l. si donatio-
nem. sed ibi videbat mors inferenda a priuata persona: quia scilicet
pe. solent obulare iustitie & rationi & sic eam illicite inferre. vt in
vltima sec. de ali. feud. vbi dicitur q. priuatus semper obuiat ius-
titiæ hic vbi q. iudice pro quo præsumitur q. contra iustiti-
am non facit. vt s. de offi. ciui. iudi. l. ij. & arg. extra de procu. c. in
notra. & quod no. Inno. in c. innotuit. de eo qui fur. or. suscepit.
facit l. i. ar. ff. de offi. præto. In tex. ibi. [metu.] metuebat enim
re. illa accusatio instituta perseueraret, vel ne instituendam face-
re. & sic vt desideret fecit ei venditionem, & ille destitit & sic
impleuit quod promissit. volebat autem iste hoc non obstante re-
scindendo cōtractum tanquā factum per metum mortis, & dicitur
q. non potest nā iste ti. loquitur quādo quis timebat sibi inferri
mortem, vel corporis cruciatum iniuste: sed hoc casu timere hic
nō potest quia nō est præsumendū q. iudex eū iniuste condē-
ret. sed q. nō pro declaratione gloriæ. in prin. Quid si accusatio
erat iniusta & calūniosa. & hoc potest probari. Respōde adhuc
nō habet hanc actionē ad rescindendū per rationē prædictā. sed
si queritur an habeat aliud remediū puta condi. ob tur. cau. glo.
videt distinguere aut nō fuit expressa hæc causa in cōtractu: &
nō potest rescindere, aut fuit expressa & tunc potest per l. in summa.
in prin. ff. de condi. inde. vbi nō valet transactio quādo suberat ca-
lūnia ex parte agētis & datū ob talem transactiōem repetitur. nam
hic vertebatur turpitudine ex parte accusantis, nō accusati cui vi-
detur huius vexationem redimere: vt suam j. de adul. l. serui
de vi. l. i. & quod ibi not. & hac ratione attenta puto q. si hoc
potest probari, q. venditio vel cōtractus fuit factus ob istā causam
hic nō fuit expressa tēpore cōtractus adhuc possit rescindi.
Not. ob l. si repetendi. j. de condi. ob cau. quia ibi fuit in mente
remitti, & nullo modo de ipsa apparebat queritur quid si accu-
satio non erat calūniola & accusator non fecit quod promissit.
quia nō destitit, licet plectutus fuit: gl. no. in ver. [aut nō calūnio-
la.] quæ debet intelligi modo quo dixi distinguit aut erat tale
crimen de quo licitum erat transigere, & pecuniā dare, secū dū
ex quo hinc in l. transigere. s. de transac. & tunc potest iste repetere
quod dedit, tanquā eā nō secuta & nihilominus illū repellere per
hoc transactiōis a prosecutione accusationis. † Not. ex illo ver.
incondū Bart. intellectu ad illud verbum transigere pro eo casu
quo permittit transactio in causa criminali, effectus transactionis
est vt impediatur processum: quia transigēs nō potest ipsum nec etiam
alium prosequi, licet alius possit accusationem de nouo instituere.
vt s. ista intellectum dedit ibi Bar. ad illam l. & nullus alius qui

videt probari per hanc gl. dū dicit: [et excep-
tio obijcitur.] Inquāti gl. vult q. vtrunq;
cōsequatur accusatus nō videt bene dicere
nisi fuerit apposita clausula rata manente
transactiōe & actū fuerit de restituēdo, si
nō seruet transactiō: sed debeat stare cōten-
tus altero vt l. cū proponas. s. de transac. & l.

rescriptū. s. si pacto. ff. de pac. si verò nō poterat transigere: tunc di-
cit gl. q. datum nō repetitur quia fuit turpitudine ex parte dantis:
nec ideo exceptio obijcitur. ita supple ad gl. quia transactio nō va-
luit. Tene menti hanc gl. pro declaratione illius l. transigere. Vlti-
mò glo. opponit de l. nec timorē. ff. eodem. & soluit. vt in princ.
dixi: & ibi timebatur mors a priuata persona sed hic a publica.

† Item adhuc oppo. nam interdum etiam priuata persona licet
tum est mortem inferre: vt si occidat quis furem nocturnū qui
telo se defendit vel pater occidit adulterum cum filia repertū. et
sic videtur præsumendum pro priuato, sicut pro iudice. Sol. nō
est verū: quia iudex facit ex necessitate, & tanquā minister legis
priuatus enim est voluntate quia licet lex permittat sibi in dictis
casibus, nō tamē præcipit nec permittit in omnibus casibus, nec
est minister legis in dictis casibus. Ita dicit ista mirabilis glo. po-
tius aut præsumitur pro eo qui facit ex necessitate, vt minister le-
gis, quā pro eo q. facit ex voluntate hinc est q. prohibitio aliena-
tionis facta per testatorem. vt l. non extenditur ad illam quæ sit
ex necessitate sed solum ad voluntariam: vt in l. alienationis. ff.
fam. etc. No. istam glo. singularē: quæ dicit q. priuatus cui licet
occidere ex forma l. vel statuti, non est vltus suā iniuriā: quod
videtur secū dū quosdā q. huic promissioni possit renūtiari per
regulam generalem l. si quis in cōscribendo. s. de pac. quod non
esset verum si esset minister legis: q. a prosequeretur iniuriā pu-
blicam per l. si vnus. s. Item. ff. de pac. Ex quo videtur sequi q. si
statutum dicat: vlticeat occidere bannitū & aliquis fecit pacē
cum bannito de aliqua offensa, quā in eum fecerat, & promissit
eum non offendere, q. non poterit offendere occasione banni.
sicut non posset pro sua iniuria. Sed contra fuit disputatum per
Barto. in q. quæ incipit Lucanæ ciuitatis. vt no. in l. si seruus. ff.
de verb. obli. Ad hanc autē glo. respondeo q. interdum promif-
sio de occidendo facta priuato per statutum, sit ob priuatam vti-
litatem ipsius. Pone exemplum vt in statuto Florentiæ, quo ca-
uetur vt licitum sit offenso re offendere: & vindictam sumere de
suo offensore vsq; ad equiualentē offensam & non vltra: tunc
habet locum ista glo. quia non esset minister legis sed vitor suæ
iniuriæ. & non sequitur publicam vtilitatem sed priuatam. Ios.
si fecisset pacem cum eo, non posset postea virtute statuti ipsum
offendere: quia videtur statuto renuntiasse quod facere potuit
aut talis promissio sit ob publicam vtilitatem, puta q. liceat occi-
dere bannitum. vt in l. j. j. quando lice. vnicui. line iud. se vin. &
isto casu quilibet est minister legis, quia quod respublica nō po-
test facere suos officiales ad hoc deputatos committit fiendum
cuique priuato sibi subdito. Ideo si quis facit pacem cū aliquo
de sua iniuria, qui sit bannitus, vel postea banniat pro alio cri-
mine non prohibetur ipsum occidere pro vindicta rei publicæ
ad quam ista pax non extenditur vt in d. q. disputata. Et per hoc
remanet declarata ista gloss. difficilis ad intelligendum etiam &
ad modum recitandī.

† Usurarij licet faciant cantare instrumentum usurarium in personam uxoris, vel al-
terius coniuncti, tunc rescinditur propter usurariam prauitatem, q. hoc eis nō proffit.

LEX XI.

Si per impressionem. Venditio facta
officiali deputa-
to ad iustitiā administrandam per impressionem si-
laram ab eo, rescinditur per conditionem ex hac l.
siue sit facta venditio sibi, siue alteri supposito ab eo nec restitu-
tur pretium. hoc dicit ista lex vulgaris. In tex. ibi. [per impressio-
nem.] dicitur impressio quando officialis habens ministratiōem
ministratur alicui de sua iurisd. quod nisi sic fiat, procedet con-
tra eū de aliquo maleficio: vel dabit finem cōtra eū in tali causa,
quæ coram ipso ventilatur. vnde licet nō timeat periculum mor-
tis, vel cruciatum corporis: & sic nō habet locum actio q. metus
causa directa tñ potest rescindere cōtractum celebratū ad commo-
dum officialis conditione ex hac l. & dico quod non est pœna

† Statutū dicat. Ad-
de Bal. & Alb. de ro-
sa. in tracta. statuto-
rum. & do. Nellum
de sancto Gemini. in
tract. bannitorum. in
ij. parte secundi tem-
po. q. l. j. Cur.

Pauli de Castro Prima super Codice.

^a Subdito suæ iuris
dictio. quali ment
officij coactus ex p
te. & nō liber sit fu
tur cōtra qd fieri
non debet. vt per l.
præcedentes satis p
ter.

lis in quadruplum. sicut act. q. metus cau
sa directa. vt dixi s. eo. l. iij. sed sufficit pœ
na de qua hic quia perdit pretium datum.
Or expediat Bidellum. Sed quid si con
tractus non fiebat ad commodum officia
lis, sed tertij (Respondeo non puto hanc l.
habere locum. quia non debet extendi vlt
tra terminos: de quibus hic loquitur. sed habebit locum. l. sed. vt
contractus possit rescindi. non tamen emens perdit pretij. l. iij.
s. eo. Et aduerte. quia hic officialis peccauit in duobus. quia pri
mo violentiam intulit, & impresit, & propter hoc perdit pretij:
& remanet penes venditorē vt in verbo [retineatur.] Secundo,
quia posito qd per impressionē non fecisset, non debebat emere
^a a subdito. suæ iurisdictionis: & emptio non valet. nisi secundū ea
quæ habentur in l. vnica. s. de contra. iudi. & tunc quid erit de
pretio: dic vt in l. aufertur. s. q. a præsidē. ff. de iure fisci. qui loqui
tur in isto casu. & hoc in officiali habente administrationem. sed
si erat in dignitate sine administratione cōtractus, non rescindit
tur. vt s. eo. l. ad inuidiam. nisi probaretur qd minas vel violentiā
intulisset. vt ibi dixi. Et prædicta quādo est officialis ad iustitiā
ministrandā. & sic licet personæ suæ iurisdictionis sint sibi sup
positæ, res tñ eorū non sunt in eius administratione. si autē esset
talis qd posset ad ministrandū bona, & tutor & curator vel
execu. testamēti. & emeret bona suæ administrationis, tunc di
stinguitur: aut palā & bona fide. & non delinquit. sed valet con
tractus: vt l. de cōtrahē. emp. l. si cum ipse, aut clā & mala fide: &
tunc nō valet & restituit rē & pretium quadruplum. vt ff. de
cōtrahē. emp. l. nō licet. & l. qui officij. secundū Pe. & Cy. hic &
Bar. de hoc tractat in dicto. s. q. a præsidē. vbi oīno vide. & per
hoc est expedita glo. Pet. quæ incipit. [quadruplum.] quāquam
imperfectē loquatur. ¶ Vltimō nō. in fine contra vsurarios. qui
faciunt cantare instrumentū in personā vxoris: vel alterius ex
cōiunctis: ne rescindatur propter vsurariā prauitatem, & hoc non
prodest eis. & sic præsumitur vsurarius, ac si esset celebratus cū
eodē. secundū ea quæ habentur in c. illa nos. de emp. & vend. &
c. ad nostram. & facit. l. j. in fi. s. de contra. iudi

LEX.

XII.

^a **Enditiones.** ¶ Quæro quid addat ista l. ad
aliā. l. huius tit. Respondeo. qd
generalior est, cū aliæ loquantur quādo timetur mors
vel cruciatus. Ista loquitur generaliter: etiam quādo
illud non timeretur. tamen cōtractus facti essent per potentiam.
exemplum. vt dixi in l. non interest. s. eo. & in l. præcedenti. quā
do officialis cōpelleret me ad vendendū alteri quā sibi officiali.
nam cōpeteret conditio ex ista l. & etiam officium iudicis ad
rescindendū: vt in l. illicitas. in prin. ff. de offi. presi. Et ne ista res
media sint pœnalis: quia non cauetur hac l. nec illa. Tene menti
pro intellectu totius tituli.

De dolo malo.

Rubrica.

LEX.

I.

^a **Fideiussor.** ¶ Fideiussor emens rem pi
gnoratā a creditore vendē
te iure creditoris non acquirit dominium. sed cen
setur eam potius fuisse. quam emisse. propter fidē
datam debitori desolueno pro eo. propter qd do
lo videtur facere emendo, & ppter doli cōpelli
tur actione mandati restituere rē cum fructibus. percepta tamē
quātitate quam soluit, tam pro sorte quam pro vltis. hoc dicit.
ista l. cum gl. suis. & sic non loquitur de acti. de dolo: sed de actio
ne mandati. quæ datur propter dolum secundū verū intellectu
quæ ponitur in gl. & eodē modo si secundus creditor emit a pri
mō, non præiudicatur tertio creditori, quominus possit sibi au
ferri qd soluit. & ab eo pignus auocari. licet sit quidā tertius qui
nec esset creditor, nec fideiussor, & emisisset: & acquireret domi
nium & nō posset sibi a sequenti creditore auferri: vt ff. de distra.
pig. l. cum secundus. in fi. & l. ij. & infra si antiquior creditor l. j.
& ibi vide.

^a Quādo intelligatur ista lex. quod actio de dolo non competit ubi competet alia
specialis ex alia aequitate quam ratione doli: & quādo sit generalis?

LEX.

II.

^a **De dolo.** ¶ Exemplifica hanc l. per l. præced. vbi
datur acti. mandati ex dolo ibi cōmissio.
ff. mandati. l. si mandato. s. j. ideo cessat de dolo: vt ibi
no. in gl. si. in prin. & cōpeteret mādātū propter doli Sed
an actio de dolo concurrat cum exceptione doli? gloss. in l. j. s.
ait prætor. ff. eodem super ver. exceptio tenet quod sic. tamen
competeret ex eadem æquitate. sicut concurrat cum actione
quod met. cau. quia ex eadem æquitate. sed cōtra facit. quia ille
s. et etiā. l. si. eo. ti. vbi videtur casus. & hanc tenet Pe. tu dic. et. ve
rum si per exceptionem doli plenē videat cōtra doli. & ita loqui
tur l. si aliā procederet prima opinio. ¶ Vltimō nō. glo. qualiter
intelligatur ista l. qd ista actio non competet: vbi cōpeteret alia
specialis ex alia æquitate quā ratione doli. Si verō nō sit spālis,
sed gñalis, bñ pōt illa concurrere: vt cum certi conditione sine
causa, sed in licitis potest concurrere cum alia magis spāli quam
ip̄a sit, vt cū actione qd met. cau. doli. est duplex, qdā simplex
& oculta: quidā apertus. & tñ infertur metus: & sic ista actio se
habet vt genus ad actionem qd metus cā. ideo concurrat cū illa
quia cōpeteret ex eadē æquitate. Sed cū alia quæ nō se habet ad
eam vt genus, nec vt species, sed vt excessus & excessa, nō cō
currunt: & ita loquitur hic & etiam illa. l. j. s. ait prætor eo. ti. cum
s. seq. vnde non concurrat cum restitutione in integrum, quæ po
test dari propter dolum: & etiam ibi cessat doli. sed est latio re
ip̄a. vnde dicit glo. quod se habet ad modum inuidi qui inui
det par: non maiori, nec inferiori.

LEX.

III.

^a **Non possunt.** De vtili tempore, deducitur tē
pus absentia. h. d. Et dic quod
tempore huius. l. actio de dolo durabat anno vtili: quia
prætoris & odiosa. Ideo tempore absentia non curra
bat annus: quia requiritur qd habeat facultatem agendi, ad hoc
vt tps vtile currat: vt in l. j. ff. de diuer. & tēpo. præcri. hodie ve
rō durat biennium cōtinuū. vt infra eo. l. fi. Ideo curreret absentia,
& etiā alio modo impedito: tñ propter iustum impedimentū da
retur in integrum restitutio ex clausula generali, si qua mihi ius
sta causa & c. vt no. in d. l. fi.

LEX.

IIII.

^a **Vm proponas.** ¶ Ex contractu innominatō
to facio vt des si non detur
illi qui iam fecit, datur actio de dolo. h. d. concordat. ff.
de præscrip. verbis l. naturalis. s. quid si faciā: licet em
tribus speciebus contractuum innominatorum. l. do vt des: do
vt facias, facio vt facias. ei qui impleuit ex parte sua detur actio
præscri. ver. vt sibi impleatur, vel ad interesse: quia nō impletur
vt in d. l. naturalis. s. pe. in fi. quæ dicitur actio ciuilis. in ista tamē
specie facio vt des, nulla datur ciuilis act. facienti contra non dā
tem: sed sibi prouidetur de actione de dolo: quæ competit ad in
teresse, quatenus interest sua se non fecisse. qd facit si erat factum
irrepetibile. Ita loquitur iste tex. qui exemplificatur ibi per glo.
secundum terminum huius. l. Et sic ista actio de dolo datur lo
co deficientis acti. præ. ver. & ita vult glo. hic. quæ incipit. [acti
præ. ver. deficiente & c.] vnde nō datur vt impleatur cōtractus,
nec ad interesse. quia non impletus, seu quatenus interest fuisse
impletum: quia si ad hoc daretur, nō subesset ratio quare potius
daret acti. de dolo quā præ. ver. sed dat quatenus interest se non
fecisse qd fecit. si factum erat irrepetibile. qd interesse potest esse
maius vel minus, quā aliud de quo. s. dixi. sed Pe. quem sequitur
Bar. vult qd in casu huius. l. nō deficiat acti. præ. ver. imō compo
tat, si ille qui fecit vult eā intētare, vt sibi impleat cōtractus vel
ad interesse agere quia non impletur. & hoc per l. iurisperiti. s. j.
ver. vnde Marcellus. ff. de pac. & per d. l. naturalis. s. sed si dedi
ga hic ex facto. i. ex manumissione isti ancille. licet nihil adesset
aduer